

denne enkelte Klasse er den Klasse i Staten, som tæller ligesaamange Individuer, som alle de andre tilsammen — mig forekommer det, at det fremfor alt er Regjeringens Pligt at have denne Classes Tendenser og Anstuelser for Sie —, saa vil jeg dog tillade mig at spørge, om ikke den ærede Taler med samme Føle kunde være traadt op mod mangfoldige Indretninger, som han ikke alene i sin Tid har stemt for, men som han ogsaa som Medlem af Regjeringen har bidraget til at sætte igjennem, saasom en forbedret Underviisning for Almuen, Oprettelsen af Bondehøjskoler, forbedrede Communicationsmidler osv., thi disse Ting ere jo ligesaa heldbringende for Menigmands Liv som saadanne Anstalter, uden at jeg naturligviis dermed mener, at de kunne paralleliseres. Hvad jeg vilde fremhæve, var kun, at en consequent Gjennemførelse af saadanne Anstuelser om, hvad der er Statens og Regjeringens Pligt, vilde føre til fuldkommen Stillestaaen og en beklagelsesværdig Nedværdigelse af de mindre heldigt stillede i Staten, og naar der allerede for 25 Aar siden var Grund til at oprette saadanne Anstalter for de høiere og mere bemidlede Classer, seer jeg virkelig ikke, at der kan indvendes den mindste Grund, hentet fra Statens Standpunkt eller fra Betragtningen om Statens og Regjeringens Forhold til Folket i det Hele taget, mod at oprette saadanne Anstalter for de mindre Bemidlede og lavere stillede Classer i Folket.

H. Hansen: I den, som man vel snart kan kalde det, lange Forhandling, som har været ført om det foreliggende Lovforslag, er allerede det Meste blevet sagt af det, som jeg havde tænkt paa at sige, men da jeg nu engang har faaet Ordet, er der dog et Par Bemærkninger, som jeg endnu kunde have Ryt til at fremkomme med. Jeg vil først, ligesom flere andre ærede Talere, takke den høitærede Minister, fordi han har forelagt Lovforslaget. Jeg troer, at det, omendstjændt ikke lige paa Dieblket, saa dog i sin Tid vil bringe Gavn; det har jo i alt Fald allerede gjort den Nytte, at denne Sag er kommen frem og bragt under udsørlig Discussion. Den indeholder en ny Idee for

den Klasse, som Forslaget nærmest vedrører. Denne Klasse har neppe nogeninde tænkt over Sagen i et større Omfang; der kan vel nok paavises enkelte Steder, hvor den omhandlede Idee ikke er aldeles fremmed, men at Noget af den paagjældende Klasse har tænkt sig den gjennemført i den her foreslaaede Udstrækning, har vistnok næsten slet ikke været Tilfældet. Jeg troer ikke, at især den allerførste Art af Forsikring i § 2 for det Første vil faae nogen practisk Betydning, og hvorvidt det i sin Tid vil blive Tilfældet med den ved Lovforslaget tilsigtede, tidligere idag omtalte Afløsning af Aftægtsforholdet, derom lader sig vist Intet sige nu, stjændt det vilde være høist ønskeligt, om det maatte skee. Som jeg opfatter Lovforslaget, har det nærmest Hensyn til Dagleierclassen og de mindre Haandværkere; men med sin bedste Villie vil denne Klasse ikke kunne benytte den allerførste Art af Forsikring i § 2, thi den vil vanskeligt komme i Besiddelse af en Capital til strax at kjøbe en Livrente, og, om den ogsaa kommer i Besiddelse af en Capital, vil den dog have haardt Brug for den paa anden Maade, nemlig for derigjennem at opnaae en selvstændig Stilling og faae Hjælp til at skaffe sig Bopæl og iøvrigt bringe sig i Vel. Den Maade, hvorpaa jeg derimod troer, at Anstalten temmelig sandsynligt vil blive benyttet, er den i § 2 Nr. 2 og 3 omtalte, at der ved et Indskud, som betales ugentligt, opsamles en Capital, der i sin Tid efter Vedkommendes Døds kan blive tilbagebetalt enten som opsamlet Capital eller som Livrente. Det er den Maade, hvorpaa jeg, som sagt, troer, at den foreslaaede Lov vil faae practisk Betydning, idet jeg antager, at Mange, naar de faae Dinene op for, hvad der kan vindes ved Lovforslaget, ville gribe efter den dert anviste Hjælp, navnlig naar det Hele bliver affattet og ordnet paa en saa simpel Maade, at man med Lethed kan gaae tilbunds i det og forstaae, hvad der ligger bagved; thi det er jo bekendt nok, at der blandt os Smaafolk finder en vis Mistænksomhed Sted, saasnart der foreligger os noget Nyt; vi ville gjerne vide, hvad vi indlade os paa. Men jeg antager, at det Hele virkelig kan lade sig indrette saaledes, at Enhver kan see,